

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 22 de desembre del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 21-04-2017 la representació processal del Sr. A.R.A.P. va presentar escrit, segons el qual interessava l'aturada immediata de les obres en curs que es porten a terme en béns propietat de B SA, la reposició dels immobles a l'estat anterior i que es requereixi als socis d'abstenir-se d'efectuar treballs en aquests béns, sense el consentiment de l'òrgan d'administració de la societat.

II.- En data 24-04-2017 es va dictar Providència que inadmetia a tràmit l'escrit presentat el 21-04-2017.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La representació processal del Sr. A.R.A.P. va interposar recurs de reposició, en data 12-05-2017, i va sol·licitar que es dictés Aute revocatori de la providència.

En data 7-06-2017 les representacions processals de la Sra. N.R.A.P. i dels Srs. X. i C. R.A.P. es van oposar al recurs de reposició interposat.

III.- L'Hble. Batlle va dictar Aute, de data 3-07-2017, en el que resol·lia:

“DECIDEIX: Primer.- No donar lloc al recurs de reposició formulat per la representació processal del Sr. A.R.A.P. per escrit presentat en data 12 de maig proppassat, confirmant la Providència dictada el 24 d'abril darrer.

Segon.- Donar trasllat al Sr. A.R.A.P. dels escrits presentats en data 7 de juny d'enguany per les representacions processals dels Srs. X. i C. R.A.P. i de la Sra. N.R.A.P., i als darrers respectivament, fi que en tinguin l'oportú coneixement i als efectes escaients”.

IV.- La part agent va interposar recurs contra l'Aute d'instància i, en data de registre 23-10-2017, va articular llur escrit de conclusions, en mèrits del qual i pels arguments continguts, demana la revocació de la resolució d'instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els que fonamenta el seu recurs són els següents.

En primer terme, entén que no és aplicable la doctrina de la Sala segons la qual no es pot interposar recurs contra els Autes que resolen reposicions instades contra providències. Afegeix que la no admissió a tràmit

constitueix un supòsit de denegació de justícia i vulnera l'article 6 de la Convenció europea de drets de l'home.

En segon terme, afegeix que s'ha produït un desgavell processal que vulnera el dret a un procés degut.

En tercer terme, nega la veracitat de les afirmacions dels altres socis respecte de la titularitat dels béns, ja que no en seran propietaris fins a l'atorgament de les escriptures públiques, sobre que se l'ha informat que es portarien a terme les obres i efectivament reconeix que s'ha negat a signar factures que provenen de les actuacions unilaterals dels altres socis i qüestiona el lloguer de més de vint unitats immobiliàries, alhora que nega la utilització d'empleats de B SA en benefici propi i, si ho fes, estaria actuant igual que els altres socis. En darrer terme, nega el caire necessari de les obres que es porten a terme.

II.- El primer extrem que cal analitzar és el relatiu als esculls que es formulen respecte l'admissió del recurs d'apel·lació.

És cert que aquesta Sala ha conformat una doctrina (entre altres, ATSJ 22-12-2014 i 5-05-2015) segons la qual el recurs d'apel·lació només es pot interposar contra les sentències i els Autes de caire definitiu, entesos com aquells que posen fi a la primera instància, alhora que contra aquells Autes que resolen els recursos interposats contra els mateixos. I en aquest sentit, hem sostingut que quan s'interposa un recurs contra una providència –resolució judicial que ordena la tramitació del plet- esdevé possible interposar recurs de reposició contra aquella, però l'Aute que es dicti esdevé ja irrecurrible.

Semblaria que en el cas que ara ens ocupa ens trobem en aquest darrer supòsit, tota vegada que s'interposa recurs de reposició contra una providència. No obstant, si examinem amb detall les actuacions es pot constatar que la providència, encara que ha rebut aquesta denominació, no

és una resolució de mera tramitació, sinó que inadmet a tràmit un escrit i clou, per tant, la via jurisdiccional. Consegüentment, quan, com en el cas que ara s'analitza, la providència hauria d'haver adoptat la forma d'un Aute, el recurs de reposició que s'interposa contra aquest es resol per un altre Aute, que sí esdevé recurrible en apel·lació. I és en aquesta darrera hipòtesi, en la que ens trobem ara. Per tant, l'obstacle a l'admissió del recurs ha de ser refusat.

III.- Resta ara per estudiar, si com pretén el recurrent, s'ha produït un supòsit de denegació de justícia i de vulneració de l'article 6 de la Convenció de 1950 i de l'article 10 CA, a la vegada que existeix un desgavell processal.

Començarem l'estudi per aquest darrer greuge.

En data 21-04-2017 es va presentar un escrit, mitjançant el qual el Sr. A.R.A.P. exposava que sobre els béns que són encara de la mercantil B SA no es poden portar a terme actuacions sinó és pels quatre administradors mancomunats i referia que s'estan efectuant obres al E i a Casa F. Com a administrador mancomunat no ha prestat el seu consentiment ni se l'ha informat que es portarien a terme i demana l'atur immediat dels treballs en curs, la reposició a l'estat anterior i el requeriment als demés socis per a abstenir-se d'efectuar-ne altres sense passar pels conductes legals i estatutaris.

En data 24-04-2017 la providència resol la inadmissió a tràmit perquè el referit escrit no es pot encabir en els termes d'una transacció judicial homologada per Aute de 15-03-2015.

En data 12-05-2017 l'agent va formular recurs de reposició en el que, a més de ressenyar que existeix un incident d'execució, instat el 28-09-2015, pendent de resoldre i que les incidències respecte dels béns de la mercantil s'han de resoldre en aquesta fase i adduïa manca de motivació i denegació de justícia.

Per providència de 22-05-2017 es va donar trasllat del recurs de reposició, així com de l'escrit inicial i de l'inadmissió d'aquest, a la resta de parts processals. Aquestes van presentar escrits de 7-06-2017, segons els quals s'oposaven al recurs de reposició formulat per l'agent i ara recurrent.

Finalment, es va dictar Aute de 3-07-2017, que desestimava el recurs de reposició.

Si s'examina l'iter processal no s'aprecia el desgavell que denuncia la part recurrent sinó que s'ha respectat el dret de contradicció i defensa, ja que inadmetent a tràmit l'escrit, i formulat recurs de reposició, es va procedir a traslladar a les altres parts aquest per tal que s'oposessin si així ho consideraven i es va resoldre per Aute, avui recorregut.

Des d'aquest punt de vista no es pot entendre que s'hagi generat cap menyscapte del dret a la defensa que porti causa d'una inadequada tramitació processal.

Pel que fa a l'al·legada denegació de justícia, i l'eventual vulneració de l'article 6 de la Convenció (i art. 10 CA) s'ha d'entendre que la providència inicial, per la que s'inadmetia l'escrit, així com l'Aute ara recorregut, encara que la primera de forma més succinta, ja esmenten les raons per les que no s'admet a tràmit l'escrit.

El fet que existeixi un incident d'execució pendent de resoldre, no justifica que es pugui admetre a tràmit i qualsevol mesura referent als béns objecte de la societat B SA.

Consta a les actuacions que, en data 13-03-2015 es va homologar la transacció judicial, portada a terme pels Srs. X., C., A. i N. R.A.P., en la que en síntesi reconeixien que el títol successori que regia la successió del Sr. B.R.D. era el testament de 21-08-1997, de manera que els quatre germans

són hereus universals a parts iguals en comunitat hereditària ; que la successió de la Sra. M.R.A.P. es regirà pel que les parts van convenir en data 31-05-2000 davant el notari I.B.M. i s'efectuava la partició del cabal hereditari segons resultava de l'annex 1.

No fou fins el 30-04-2015 que les parts van modificar els estatuts de la mercantil B SA, per tant, després de la transacció judicial, i van establir un sistema de quatre administradors mancomunats.

Aleshores, la pretensió que s'aturin unes obres perquè aquestes no compten amb el consentiment d'un dels administradors mancomunats, al marge que es tracta d'una qüestió que es deriva d'una modificació estatutària posterior a la transacció judicial, no es pot ventilar en seu d'execució de l'homologació de la transacció, sinó que precisa la interposició d'una demanda de judici declaratiu per a resoldre la controvèrsia existent entre els socis i els membres de l'òrgan d'administració, a la vegada que és en aquest procediment on es poden sol·licitar les mesures cautelars escaients, com poden ésser la que refereix l'agent en el seu escrit de 21-04-2017, sempre que acrediti la concurrència dels pressupòsits de tota mesura cautelar: *fumus boni iuris* i *periculum in mora*.

I, per tant, des d'aquesta òptica no existeix cap denegació de justícia ni cap vulneració d'allò previst a l'article 6 del Conveni de 1950 ni de l'article 10 CA. En efecte, el dret a la jurisdicció en la seva vessant d'accés al procés no significa que les pretensions exercitades es puguin ventilar per qualsevol procediment sinó que correspon a la part agent vehicular les seves pretensions, fins i tot les cautelars per tal d'evitar que una futura execució d'una resolució esdevingui il·lusòria, pel procediment oportú. En aquest cas, la promoció d'un escrit a la fase d'execució d'una transacció judicial, fonamentada en un canvi del règim de l'administració de la societat mercantil posterior a l'homologació de la transacció pel Batlle i en la que es pretén una aturada immediata de les obres que es porten a terme en diferents béns, no es pot tramitar pel procediment d'execució, sinó que s'ha de remetre a la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

fase declarativa i articular-se com a mesura cautelar de la pretensió principal.

Per tot l'exposat, s'ha de concloure en la desestimació del present recurs interposat, sense que esdevingui necessari examinar les qüestions que les parts refereixen quant al fons de l'afer.

IV.- La desestimació del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. A.R.A.P. contra l'Aute, de data 3-07-2017, dictat per l'Hble. Batlle i confirmar íntegrament la seva part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-